

fit ad factum esse.
Puclam sunt semper quedam frequenter. vt non omnis malculus barbatus ē in maxilla semper. sī frequentier.
Forum que frequenter sunt: medium demonstrandū debet frequenter esse.
Ex singularibus oportet vniuersalia accipere.
Equivocationes magis latent in vniuersalib⁹ qđ in inferioribus.
In inchaphoriz non est disputare diffinitē.
Lunus magis fluit in fine mensis. quia finis mensis ē bimodius: t̄ quia tunc magis luna deficit.
Omnis arbor habens lata folia. folio fluit.
Folio fluere ē succum condensatū habere
Causa prior ē eo cuius ē causa.
Dinne animal habens cornua caret dentibus in saperiori mandibula.
Ex sensu in nobis sit memoria. et multis memorijs experientum. ab experientia autem vniuersale accipitur in anima quiescens vnu p̄ter multa: qđ ē principiū artis t̄ sc̄ientie:
Vniuersale ē vnum in multis: t̄ vnum preter multa.
Sentire ē singularis: sed sensus ē vniuersalis.
Principiū habit⁹: non ē sciētia sed intellect⁹.
AIntellectus ē habitus principiorum: t̄ sciētia conclusionum.
Principia non cognoscimus per demonstratiōnē: sī inductionē via sensus memorie.
Aristotelis ex lib. primo topicorū.
Silogismus dialetic⁹ ē qđ ex probabilitate ē filogizatus.
Sed vna t̄ vera que non per alia: sed per seip̄a habent fidem.
Duumquidq; primorū principiorum ē sibi ipsi fidēs.
Probabilitia. aut que vident̄ omnib⁹ aut plurimis aut sapientib⁹: t̄ his vel omnibus vel pluribus vel maxime notis t̄ precipuis.
Silogismus litigiosus ē ex his que videntur probabilitia: t̄ non sunt.
Dialectica ē utilis ad tria: ad exercitationē: ad obutationē: t̄ ad finē philosophiā disciplinas.
Dialectica cū sit inquisitiua ad omnia methodorum principia viam habet.
Rector non semp̄ persuadebit: nec medicus semper sanabit: sed si ex coniungentibus ni

bil omiserit: sufficiat enim disciplinam habere dicimus huc putamus.
Terminus. i. distinctio est oratio quid est esse rei significans.
Doprīū ē quod non indicat quid est esse rei soli autem inest t̄ cōuersus predicitur.
Heuus ē quod de pluribus. t̄c.
Accidens ē qđ deest. t̄c. vide in tractatibus.
Nis aqua: omni aqua: eadē ē in specie.
Accidens facit vnum numero cum suo subiecto. H̄nde accidentia numerantur numeratione suorum subiectorū.
Quolibet contrariis opinioribus proscrēte sollicitum esse: stultum ē.
Et mellitus ponit vnum ens tm̄.
Non oportet omne problema aut omnes propositionem considerare: sed quā quis rōnis indigentū non pene vel sensus.
Qui dubitant verū oportet deos vereri: t̄ patrētes honorari vel nō: indigent pena.
Qui dubitat verū sit alba nit: non indiget ratione sed seu u.
Illud ponit alijs: qđ a vitro probabili dicitū ē
Contrariovadē eadem ē disciplina.
Tres sunt species ppositionū. s. ethyce: physice: logice.
Quot modis dicitur vnu oppositorū: tot modis dicitur reliquū.
Inter ea qua multū conueniunt: artificialis est differentia querenda.
Secundi topicorum.
Duū genus predicatur denominatiōne de suis speciebus: sed vnooce.
In paucioribus via maior.
Injustiam facere non inest deo: quia iniustiam facere idem ē quod sponte nocere: deo non est ergo.
Inuidus est qui tristat de prosperitate bonorum Reprenſor cū: qui tristatur de prosperitate malorum.
Quicquid denominatur a genere denominatō ab aliqua eius specie: non ab oī: t̄ econtra.
Loquendū ē vt plures: sapiendū vt pauciores Animalia semper nutriuntur: non tamē semper augentur.
Sure non ē reminisci: qđ scire cōtingit presentia t̄ futura: reminisci vero nisi preterita.
Quecūq; insunt speciei: insunt cū generi.